

Mədəni irsimiz - “Azərbaycan 2020: gələcəyə baxış”

“Odlar yurdu” adlandırılan qədim məmləkətimizin ərazisində bu günədək qalan və tarixin bütün mərhələlərini əhatə edən çoxsaylı abidələr böyük mədəniyyətin kiçik bir hissəsidir...

Azərbaycanın çox qədim tarixini, keçmişini və bu gününü işıqlandıran tarix və mədəniyyət abidələri mənəvi aləmin misilsiz yadigarı, onun qədim, estetik düşüncələrinin təəcəssümü, maddi və mənəvi inciləridir. Bu gün xatırlamaq xoşdur ki, hər daşında, kərpicində müxtəlif dövrlərin izi, nişanəsi qalan memarlıq abidələrimizin səsi, soracağı zaman-zaman uzaq-uzaq diyarlara çatıb. Dünyanın bir çox sayyahları bu sənət incilərini – xalqımızın qəhrəmanlığı, sənətkarlığı, tənqidçiliyi və estetik duyumunu özündə əbədiləşdirən abidələri görməyə can atıblar. Təsədüfi deyildir ki, həmin sənət nümunələri vəsitəsilə çağdaş nəsil öz qədim əcdadlarının bədii memarlıq axtarışlarını görür və haqlı olaraq onlarla öyünür.

“Tarix və mədəniyyət abidələrinin qorunması haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununa uyğun şəkildə ölkəmizin ərazisində dövlət mühafizəsinə götürülmüş bu daşınmaz tarix və mədəniyyət abidələrinin əhəmiyyət dərəcəsinə görə bölgüsü 2001-ci ildə təsdiq edilmiş, yeni üzə çıxarılmış abidələr mütəmadi şəkildə həmin siyahıya əlavə olunmuşdur.

Təsdiqlənmiş siyahıya görə, respublikamızda 6308 maddi mədəniyyət abidəsi mühafizə edilir, 27 dövlət tarix-mədəniyyət, memarlıq, bədii və etnoqrafiya qoruğu fəaliyyət göstərir. Təbii ki, ərazimizdə bu günə qədər qalan və tarixin bütün mərhələlərini əhatə edən çoxsaylı abidələr böyük mədəniyyətin kiçik bir hissəsidir. Tarixi mənbələrin məlumatları, arxeoloji araşdırmaların nəticələri və s. göstərir ki, mədəni irsimiz tarixboyu itkilərə məruz qalıb. Həmin itkilər abidələrin zaman axarında zəifləyib təbii dağıntıya uğramasından daha çox, saysız müharibələr, yadellilərin basqınları və biganəlik nəticəsində baş verib. Məlum səbəbdən Azərbaycanın əlimizdə olan tarix və mədəniyyətin irsinin qorunması son dərəcə ciddi və çətin məsələdir.

Məhz buna görə də ölkəmiz 1991-ci il oktyabrın 18-də öz müstəqilliyini elan etdikdən sonra mədəniyyət sahəsində də müstəqil siyasət yeritməyə başlamışdır. Hazırda dövlətimizin müvafiq orqanlarının fəaliyyətində mədəni irsin qorunması mühüm yer tutur. Bu vacib işə dövlət qayğısı son vaxtlar kifayət qədər artırılmışdır. Azərbaycan Respublikası Milli Məclisində “Mədəniyyət haqqında”, “Tarix haqqında”, “Tarix və mədəniyyət abidələrinin qorunması haqqında”, “Muzeylər haqqında”, “Kitabxana işi haqqında”, “Kinematografiya haqqında”, “Arxiv işi haqqında” qanunlar qəbul olunmuşdur. “Mədəniyyət haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununa və

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin bu qanunun tətbiqi barədə fərmanına əsasən, mədəniyyət sərəvətlərinin ölkədən çıxarılmasına razılıq verilməsi Mədəniyyət və Turizm Nazirliyinə həvalə edilmişdir. Mədəni dəyərlərin qeyri-qanuni yolla sərhədlərimizdən kənara aparılmasının qarşısını almaq məqsədilə nazirlikdə yüksəkixtisaslı mütəxəssislərin iştirakı ilə ekspert komissiyaları yaradılmışdır. Əsrlərin sınağından keçmiş, təbii təsirlərə məruz qalmış və nəticədə qəza vəziyyətinə düşmüş tarix və mədəniyyət abidələrinin müəyyən qismində təxirəsalınmaz konservasiya və bərpa işləri aparılmışdır. Son illər ərzində respublika ərazisində ölkə başçısı tərəfindən “Yanardağ” dövlət tarix-mədəniyyət və təbii qoruğu, “Atəşgah məbədi” dövlət tarix-memarlıq qoruğu, “Keşikçidağ” dövlət tarix-mədəniyyət qoruğu və “Xinalıq” dövlət tarix-memarlıq və etnoqrafiya qoruğunun yaradılması bunun bariz nümunəsidir.

“**Təbii ki, respublikamızın dünya səviyyəsində nüfuzlu qurumları üzv olması və mədəni irs sahəsində beynəlxalq müqavilələrə tərəfdar çıxması daşınmaz mədəni irsin qorunması istiqamətində tədbirlərin davamlı inkişafına da münbit zəmin yaratmışdır. Belə ki, Azərbaycan müstəqil dövlət kimi 1992-ci il martın 2-də Birləşmiş Millətlər Təşkilatına qəbul edilmiş, Beynəlxalq Muzeylər Şurası – İKOM-un Azərbaycan Milli Komitəsi təsis olunmuş, 1993-cü ildə YUNESKO-nun mədəni irsin qorunmasına dair Haaqa Konvensiyasını, 1997-ci ildə isə Paris Konvensiyasını imzalamışdır. Ölkəmizdə bu konvensiyaların tələblərindən irəliləyən vəzifələrin yerinə yetirilməsi məqsədilə milli komissiyalar fəaliyyət göstərir.**

1993-cü ildə qeyri-siyasi təsisat – türkdilli ölkələrin mədəniyyət və incəsənət sahəsində əməkdaşlığı üzrə TÜRKSOY Beynəlxalq Təşkilatı yaradılmışdır. Adıçəkilən qurum həm də əsas vəzifələrinə sadiq qalaraq bütün türk xalqlarına məxsus mədəni sərəvətlərin, tarix və mədəniyyət abidələrinin müəyyənləşdirilməsi və mühafizəsi ilə əlaqədar mühüm tədbirlər görür...

Bununla belə, çoxsaylı beynəlxalq təşkilatların şəxli fəaliyyətinə rəğmən, ermənilər işğal etdikləri ərazilərdə xalqımızın tarixi keçmişini və bu gününü əks etdirən maddi-mədəniyyət nümunələrini

planlı surətdə məhv edir, yaxud özününküləşdirirlər. Belə ki, işğal olunmuş ərazidə qalmış 500-dək tarix-memarlıq, 100-dən artıq arxeoloji abidə, fondlarında minlərlə əşyanın toplandığı 22 muzey və 4 rəsm qalereyası istisnasız şəkildə mənəvi və fiziki terrorla üzləmişdir. Acınacaqlı haldır ki, həmin sərəvətlərin məhv edilməsi və Ermənistanla daşınması siyasəti bu gün də davam etdirilir.

Hələ 1977-ci ildə Azərbaycan hökumətinin qərarına əsasən qoruyulan Şuşa şəhəri 23 ildən çoxdur ki, təcavüzkarların amansız talanına məruz qalıb. Məscidlər dağıdılmış, buradakı qədim qəbiristanlıq, böyük Azərbaycan şairi, Qarabağ xanının vəzirli Molla Panah Vəqifin türbəsi, Ağdamda Panahəli xanın imarəti, Laçında Həmzə Sultan və Soltan Əhməd sarayları, ziyarətgah və ibadətgahlar, mağaralar, daş heykəllər, qədim qəbirlər, kurqanlar, tarixi abidə olan yaşayış binaları yerləyeksən edilmiş, daşınması mümkün sərəvətləri isə Ermənistanla aparılmışdır.

Ərazidə azərbaycanlıların ulu babaları albanlara məxsus abidələr məhv edilir, alban məbədləri isə erməniləşdirilir. Ağdam, Qubadlı,

Zəngilan, Laçın, Füzuli və Cəbrayıl rayonları ərazisindəki məscidlər yandırılıb, XVII-XVIII əsr memarlıq abidələrinə – karvansaralara ciddi xəsarat yetirilib.

Ərazidəki ilk insan məskənlərindən sayılan Maşhur Azız və Tağlar mağaraları, Qaraköpkək, Üzərlik tapə abidələri hərbi məqsədlərlə istifadə edilir. Maşhur Xocalı kurqanları, Ağdam, Ağdərə, Füzuli, Cəbrayıl rayonlarındakı kurqanlar əsl barbarlıqla qarşılaşmışdır. İşğalçılar buradakı muzeyləri də dağıtmış və talamışlar.

Keçmiş SSRİ-də yeganə olan Ağdam Çörək muzeyi şəhərin bombardmanı zamanı yerləyeksən edilib, dünya şöhrətli Kalbəcər tarix-diyarşünaslıq muzeyinin 13 minədək, Laçın tarix-diyarşünaslıq muzeyinin 5 mindən çox qiymətli və nadir əşyası Ermənistanla daşınıb.

Şuşa Tarix Muzeyinin (5 minədək əşya), Azərbaycan Xalçası və Xalq Təbii Sənəti Dövlət Muzeyi Şuşa filialının, Dövlət Qarabağ Tarixi Muzeyinin (1000-dək əşya), professional Azərbaycan musiqisinin banisi, bastakar Üzeyir Hacıbəylinin (300-dən çox əşya), vokal

Pir Hüseyn xanəqahı

Qobustan dövlət tarixi-bədii qoruğu

Momina xatun türbəsi

sanatimizin əsasını qoymuş böyük müğənni Bülbulün (400-dək əşya), görkəmli musiqçi və rəssam Mir Möhsün Navvabın (100-dən çox əşya) xatirə muzeylərinin, Ağdam (2 mindən çox əşya), Qubadlı (3 mindən çox əşya), Zəngilan (6 mindək əşya) tarix-diyarşünaslıq muzeylərinin fondları da qərar edilmiş. Qurban Pirimovun xatirə muzeyi, Cəbrayıl, Füzuli, Yaloba tarix-diyarşünaslıq muzeyləri düşmən vandallığı ilə üzləşib.

“**Ermeni tacavüzkarlarının çapıb-taladıqları muzeylərdə Azərbaycan xalqının tarixi və mədəniyyəti ilə bağlı qiymətli əşyalar, rəsm və heykəltəraşlıq əsərləri, xalçalar, xalça məmulatları, Azərbaycanın görkəmli şəxsiyyətlərinin xatirə əşyaları, digər qiymətli materiallar saxlanılırdı. Şuşa, Laçın və Qubadlı rəsm qalereyalarının Azərbaycanın görkəmli rəssam və heykəltəraşlarının əsərlərindən ibarət fondları da qərara məruz qalıb.**

İşğalçıların vəhşiliklərini bir fakt daha bariz göstərir. Onlar Azərbaycan musiqisinin böyük xadimləri Üzeyir Hacıbəylinin və Bülbulün, habelə şairə Xurşidbanu Natavanın heykəllərini Şuşa şəhərindən Ermənistan ərazisinə apararaq bütün əxlaq normalarına zidd şəkildə, ağılsızcasına güllələmiş və ağır texnika vasitəsilə zədələmişlər. Sonralar həmin abidələr böyük çətinliklərlə əldə edilərək Bakıya gətirilib və Milli İncəsənət Muzeyinin həyatında yerləşdirilərək ölkə vətəndaşlarına və paytaxtımıza təsir gətirən xarici qonaqlara nümayiş olunur.

1992-ci ildən başlayaraq erməni tacavüzkarları tərəfindən mədəniyyət sənətlərimizin talan edilməsi və Ermənistanla aparılması barədə YUNESKO-ya, Beynəlxalq Muzeylər Şurasına defalarla məlumat verilsə də, bu istiqamətdə, demək olar ki, heç bir iş görülməmiş, müraziatlarımız əsasən nəticəsiz qalmışdır. 1994-cü ildə YUNESKO-nun nümayəndələri mədəni dəyərlərimizə dəyən ziyanın həcmiyyəni öyrənmək məqsədilə respublikamıza gəlmiş, onlara lazımi materiallar, o cümlədən muzey, rəsm qalereyası və memarlıq abidələrinin siyahıları, muzey əşyaları və abidələrinin fotosəkilləri, digər sənədlər verilmişdir. YUNESKO bunun əsasında 1995-ci ilin fevralında Ermənistanın hakimiyyət orqanlarına müraziət qəbul etmişdir. Bu müraziətdə Ermənistanın hakimiyyət orqanlarından tələb olunmuşdur ki, silahlı münaqişələr zamanı mədəniyyət sənətlərinin qorunmasına dair Haqqa Konvensiyasına uyğun tədbirlər görsünlər...

Bütövlükdə, arxada qalan illərin hər biri abidələrimizin qorunması və təbliğinə istiqamətlənmiş mühüm qərarların qəbulu ilə yadda qalır. Bu sırada, təbii ki, Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin 2008-ci il 18 mart tarixli 74 sayılı qərarı ilə “Abidə qoruqlarının nümunəvi əsasnaməsi”nin təsdiqi, 2000-ci ildə “İçərişəhər” dövlət tarix-memarlıq qoruğunun, o cümlədən “Şirvanşahlar” sarayı kompleksi və Qız qalasının, 2007-ci ildə “Qobustan” dövlət tarix-bədii qoruğunun YUNESKO-nun “Dünya mədəni irs siyahısı”na daxil edilməsi, ölkə başçısı tərəfindən unikal əhəmiyyətli nəzərə alınaraq “Qobustan” dövlət tarix-bədii qoruğunun ərazisində yerləşən tarixi və mədəni sənətin qorunması haqqında” 2007-ci il 11 iyun tarixli 2213 sayılı sərəncam imzalanması, Azərbaycan Respublikası

Nazirlər Kabinetinin 2007-ci il 6 noyabr tarixli 172 sayılı qərarı ilə “Qobustan” dövlət tarix-bədii qoruğuna “Milli qoruq” statusu verilməsi, qoruğun yeni inzibati binasının tikilməsi və müasir texnologiyalarla təchiz edilmiş ekspozisiyasının yaradılması və s. xüsusilə diqqət çəkir.

Otan müddət ərzində həmçinin “İçərişəhər” dövlət tarix-memarlıq və Qobustan milli tarix-bədii qoruqlarında yerləşən abidələrin qorunması təmin edilmiş, əraziləri abadlaşdırılmış, “Qala” dövlət tarix-etnoqrafiya qoruğu nəzdində Heydər Əliyev Fondu tərəfindən “Qala” arxeoloji-etnoqrafik muzey kompleksi yaradılmışdır. Bu qoruqların Azərbaycanın tarixi keçmişini qoruyub saxlamaqla yanaşı, hazırda turizm mərkəzlərinə çevrilməsi, “Atəşgah məbədi” dövlət tarix-memarlıq qoruğunun mühafizəsi və maddi-texniki təminatı barədə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2009-cu il 1 iyul tarixli 365 nömrəli sərəncamına əsasən qoruğun konservasiya və bərpası üzrə layihə-smeta sənədlərinin hazırlanması, ərazidə arxeoloji tədqiqat işlərinin aparılması və “Atəşgah” tarixi muzey mərkəzinin yaradılması, ərazidə genişmiqyaslı bərpa-konservasiya, elmi tədqiqat, yenedənqurma və abadlaşdırma işlərinin aparılması da tədqiqatçı məqamlardandır.

“**Bunlardan başqa, ölkə ərazisində yerləşən bir sıra abidələrdə, o cümlədən Bakı şəhərində “Şirvanşahlar” sarayı kompleksi, “Məhəmməd” məscidi, “Küçük Karvansaray”, “Bazar meydanı”, “Məktəb-məscid”, Şəki rayonunda “Şəki xan sarayı”, qala divarları, Kiçik Alban məbədi, “Aşağı Karvansaray”, “Şəki xanovların evi”, Quba rayonunun Xinalıq kəndində Əbu-Müslüm və Xidir Nəbi məscidləri, Naxçıvan şəhərində “Möminə xatun”, Şərur rayonunda “Qudi-xatun” türbələri, Culfa rayonunda “Xanagah” memarlıq kompleksi, Babək rayonunda “Əshab-ül-Kəhf” ziyarətگاهی dini mədəni abidə kompleksi, Qusar rayonunda “Şeyx Cüneyd” türbəsi, Qax rayonunda “Kürmük” məbədi, “Sumuqqala” abidəsi, Gəncə şəhərində Nizami Gəncəvi məqbərəsi, Hacıqabul rayonunda “Pir Hüseyn” xanagahı və digər mühüm tarixi-memarlıq əhəmiyyəti olan abidələrdə bərpa-konservasiya işləri başa çatdırılmış, bəzi abidələrin ətrafında sel sularından mühafizə üçün drenaj sistemi qurulmuş, ərazisi işıqlandırılmış, qoruqlara gedən magistral yollarda informasiya lövhələri və yol nişanları quraşdırılmışdır...**

Milli-mədəni dəyərlərimizin qorunması istiqamətində reallaşdırılan bu layihələr, gerçəkləşdirilən çoxsaylı tədbirlər hər birimizdə xüsusi fərəh hissi doğurmaqla yanaşı, həm də belə bir inam tələqin edir ki, “Azərbaycan 2020: gələcəyə baxış” inkişaf Konsepsiyasına əsaslanan “Daşınmaz tarix və mədəniyyət abidələrinin bərpası, qorunması, tarix və mədəniyyət qoruqlarının fəaliyyətinin təkmilləşdirilməsi və inkişafına dair 2014–2020-ci illər üzrə Dövlət Proqramı”nda əksini tapan müddəalar bundan sonra da uğurla həyata keçiriləcək, həmin istiqamətdə aparılan bütün islahatlar maddi və mənavi incələrimizin mühafizəsinin müasir səviyyədə təşkilinə, bərpası, öyrənilməsi, təbli-

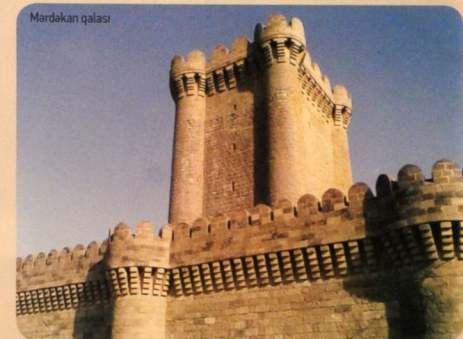
Kiçik Alban məbədi

Sumuqqala

Şirvanşahlar sarayı

Mərdəkan qalası

ği və inkişafına yönəldiləcək, sözügedən sahədə beynəlxalq təcrübənin öyrənilməsi və tətbiqi, zərurət yarandıqda beynəlxalq mütəxəssislərin cəlb edilməsi daim diqqətdə saxlanılacaqdır.

Başqa cür ola da bilməz! Çünki memarlıq abidələrimizin çoxu dünya mədəniyyəti inciləri sırasına daxildir: əvəzsiz sənət nümunələri olan qədim Qafqaz Albaniyası abidələri, Naxçıvanda ucalan – Azərbaycan memarlığının atası, dahi Əcəminin yaratdığı türbələr, Bardədəki türbələr, Bakıdakı Şirvanşahlar kompleksi və məşhur Qız qalası, Şəkiddəki xan sarayı və başqaları dünya sivilizasiyaları arasında layiqli yer tutan, xalqımıza şöhrət gətirən misilsiz sənət örnəkləridir.

Bu gün respublikamıza gələn qonaqların sayı-hesabı yoxdur. Dost və yaxud düşmən mövqeyində durnalarından asılı olmayaraq onlar görürlər ki, Azərbaycan maddi-mədəniyyət abidələri ilə zəngin bir ölkədir. Burada qədim daş dövründən başlayaraq son orta əsr dövrünə qədər çoxlu maddi-mədəniyyət qalıqları vardır. Onlardan ibtidai insanların yaşadığıları mağaralar, qədim yaşayış yerləri,

siklopiq tikililər, kurqanlar, qaya üzərində rəsmlər, müxtəlif dövrlərə aid istehkam sədləri, orta əsr şəhər yerlərinin xarabaları, körpülər, türbələr və bir çox başqa tipli abidələri göstərmək olar. Bu abidələrin tədqiqi nəticəsində Azərbaycanın qədim və orta əsrlər tarixi və mədəniyyətini öyrənmək mümkündür.

Bütün sadalananlar bir daha sübut edir ki, Azərbaycan xalqı dünyanın qədim və mədəni xalqlarından biridir. Təsədufi deyil ki, tariximizin müxtəlif dövrlərinə aid maddi-mədəniyyət abidələrini görəndən sonra Sosialist Əməyi Qəhrmanı, SSRİ Dövlət mükafatı laureatı, akademik İvan Məşşaninov heyratını gizlədə bilməmiş və heyranlığını hər birimizdə iftixar hissi doğuracaq sözlərlə ifadə etmişdir: “Azərbaycan başdan-başca zəngin və təbii muzeydir”.

Əsrlərin sət sənişinə mətanətə sınaq gərəkar əcdadlarımızın bu günümüza qalıb çıxan miraslarını qorumaq və təbliğ etmək hər birimizin müqəddəs vətəndaşlıq borcumuzdur...

Yaşar Vəliyev